

Szerkesztőség
BUDAPEST, XI., MÉNESI ÚT 11-13
Távbeszélő: 467-962

TÁRGY: Lukács György elvtársnak
B u d a p e s t
V. Belgrád rkp. 2.

Tisztelt Lukács elvtárs!

Szerkesztőségünknek irt levelét, minthogy szabadságon voltam, némi késedelemmel kaptam meg. Továbbá utólagosan is informálódni akartunk "Mai szocialista realizmus" című cikkének a Neue Rundschau-ból való átvételével kapcsolatos problémát illetően. Ez a magyarázata a kissé lassu válszadásnak.

Bennünket az átvételkor az a szándék vezetett, hogy a magyar közönséggel is megismertessünk egy általunk fontosnak tartott, külföldön napvilágot látott tanulmányát. Hasonló ez a törekvés ahhoz, amidőn az ősszel mégcsak hémetül olvasható s a magyar közönség számára gyakorlatilag hozzáférhetetlen Esztétikáját ismertettük. Nem tartottuk szukségesnek, hogy a cikk közlésének külön engedélyezését kérjük, hiszen a folyóiratok általános gyakorlata, hogy egymástól - az átvétel fel-tüntetésével - cikkeket vesznek át. Eljárásunk helyességéről a Szerzői Jogvédő Hivataltól utólagosan kért információból is meggyőződhattünk. Ennek másolatát mellékelten Önnek is el-küldöm, tájékozódás végett.

A cikk-átvételnek ezzel a kialakult gyakorlatával függ össze, hogy egy általunk megbízhatónak tartott fordítóval fordítottuk le irását, s azt jelentettük meg - megfelelő szakmai ellenőrzés után - folyóiratunkban.

Azt reméljük, hogy ez a magyarázat megnyugtatója Lukács elvtársat, s eláll attól a kívánságtól, hogy levelét nyilvánosságra hozzuk. Nem volna értelme, ha formai kérdésekről kellene vitatkoznunk. A magyar közvéleményt megnyugvással töltötte el az a tény, hogy írása lapunkban napvilágot látott. Mi a magunk részéről ezt szintén eredménynek tekintjük, épp a közvélemény tájékoztatása és a megfelelő vitatkozó légkör kialakítása szempontjából.

Kérjük, vegye figyelembe szerkesztőségünknek ezt a törekvését.

MTA FIL. INT.
Lukács Arch

Elvtársi üdvözlettel

Diószegi András
/Diószegi András/
felelős szerkesztő

Szerzői Jogvédő Hivatal
Budapest, VII. Nyár utca 6.
Főigazgató

87-1143/1965.

Diószegi András elvtársnak
a Kritika felelős szerkesztője
B u d a p e s t
Ménesi út 11-13.

Kedves Diószegi elvtárs!

Lukács György elvtárs "Mai szocialista realizmus"
című cikkével kapcsolatban a folyó hó 6-i levelében feltett kér-
désekre válaszom a következő:

Az a gyakorlat alakult ki hosszú idő óta, hogy a
folyóiratok külön feljogosítás nélkül vesznek át egymástól cikke-
ket. Ez gyakran fordul elő magyar folyóiratokban megjelent cikkek
külföldi közlésénél is. Ilyen esetekben, ha az átvétel minden vál-
toztatás nélkül történik, a szerzők a közlést utólag tudomá-
sul szokták venni és megelégszenek a szerzői tiszteletdíj kifize-
tésével.

A Kritika szerkesztőségének jóhiszeműsége mellett
szól, hogy feljogosítva érezhette magát egy olyan cikk leközlésé-
re, amelyet már több más külföldi folyóirat is korábban átvett,
másrészt közérdeket is szolgált, amikor a külföldi olvasóközönség
után a magyar közönséggel is megismertette a kiváló szerzőnek egy
fontos irodalompolitikai kérdésben elfoglalt álláspontját.

Bizom abban, hogy Lukács György elvtárs a fenti ma-
gyarázatot kielégítőnek fogja találni, a közlést utólag tudomá-
sul veszi és a szerzői tiszteletdíjat elfogadja.

Megjegyzem, hogy a fennálló rendelkezések értelmében
magyar szerzők kézírataikat külföldre csak a Szerzői Jogvédő Hiva-
tal útján, a Magyar Nemzeti Bank engedélyével küldhetik ki. Fel-
jegyzéseink között nincs nyoma annak, hogy Lukács György elvtárs ezt
a cikkét a Hivatal útján küldte volna ki a Neue Rundschau-nak.

Budapest, 1965. április 7.

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Elvtársi üdvözlettel
/aláírás/

/dr. Timár István/

MÁSOLAT!

KRITIKA

SZERKESZTŐSÉGE
BUDAPEST, XI., MÉNESI ÚT 11-13; TELEFON: 467-962

Budapest, 1969. május 16.

Lukács György akadémikus

Budapest, V.,
Belgrád rakpart 2.

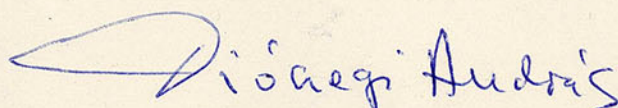
Tisztelt Lukács elvtárs!

Több hónapos párizsi tartózkodásom miatt csak most, hazatérésem után tudom megköszönni a magam nevében is s a szerkesztőség nevében is az interjút, amit lapunknak adott.

Nagy megtiszteltetés számunkra, hogy gondolataival, állásfoglalásával lapunk színvonalának emeléséhez hozzájárul, s növeli a szellemi pezsgést körülötte.

Örülnék, ha irását, tanulmányait a jövőben is minél gyakrabban közölhetnék folyóiratunkban.

Mély tisztelettel köszönti

Diószegi András
felelős szerkesztő

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

KRITIKA

SZERKESZTŐSÉG
BUDAPEST, XI., MÉNESI ÚT 11-13; TELEFON: 467-962

Budapest, 1970. szept. 18.

Tisztelt Lukács György!

Folyóiratunk szeretne interjú sorozatot indítani, amelyben írók és tudósok véleményét kérdezné meg az 1960-as évek magyar irodalmáról és az előbbrehaladás számítható feltételeiről. Kérjük, hogy ebben a sorozatban szíveskedjék résztvenni. Munkatársunk 1970 októberében telefonon fel fogja hívni, hogy a részleteket megbeszélje Önnel.

Az interjúban elhangzó kérdések:

1./ Lát-e változást a 60-as évek magyar irodalmában és milyen összefüggéseket sejt e változások és az utóbbi idők társadalmi-politikai-gazdasági átalakulásai között? Milyen témákkal, műfajokkal, kifejezési eszközökkel gazdagodott az 1960-as években irodalmunk, hogy őszintén szembenézzon a magyar társadalom gondjaival? Mi a véleménye e korszak magyar irodalmának emberképéről? Mennyiben segített irodalmunk meghatározni korunk emberfogalmát, mennyiben segített kifejezni korunk emberi lényegét? Hogyan élt benne irodalmunk a világirodalomban? Változott-e az író feladata, szerepe és magatartása ebben az évtizedben? Változott-e a líra, a próza és a dráma értékaránya irodalmunkban?

2./ Milyen várakozással tekint az 1970-es évekre?

3./ Mi a véleménye a szépirodalom és az irodalomkritika viszonyáról? Milyen tanácsai vannak, hogy ez a viszony egészségesebb legyen?